

A Szalézi Missziós Ügyek havi újságja a szalézi közösségek és Don Bosco barátai számára

A rendfőnök kérése minden szalézihoz a szalézi misszionárius hivatással kapcsolatban

Kedves Rendtársak,

A szalézi oratórium kezdetének 175-ik évfordulóján írom e levelet, 2016. december 8-án, amikor is Don Bosco az Üdvözlégyet Bartolomeo Garellivel együtt imádkozta el. Határozott szándékkal teszem ezt. Ugy érzem, a mai a tökéletes nap arra, hogy az „ad gentes” missziós hivatás iránt lelkesítsek a világon minden tartományt és minden rendtársat, akiket Isten meghívott, hogy ilyen formában éljék meg szalézi hivatásukat: álljanak készen a szalézi missziós hivatásra „ad gentes, ad exteros, ad vitam” („a népekért, külföldön, az életért”). Kérésem terjedjen el minden tartományban és a világban, ahol jelen vannak a szaléziak, hogy nagylelkűen válaszolhassanak.

Háromszorosán indokolt a kérésem:

A világban az **evangelizációs misszió** megkívánja tőlünk, szaléziaktól, hogy merjünk válaszolni azon kérésekre, amelyeket az Egyház folyamatosan elénk tár, különböző helyeken és különböző népek között.

Vannak olyan országok az öt kontinensen, ahol nem tudjuk fenntartani a szalézi jelenlétet, **nincsenek szaléziak**, akik készek a szolgálatra, bár másutt nagyon erős az apostoli tevékenység. A következő fiatalokra gondolok: az Európa Projekt fiataljaira, a mongol fiatalokra, a muszlim országokban levő fiatalokra, Óceánia szigeteinek fiataljaira, Dél - Szudánra, a szibériaiakra, a kambodzsaikra, a malajziaiakra, az amerikai kontinens ifjú migránsaira és másokra!

A harmadik szándékom közvetlenül kötődik Don Bosconak a **misszió iránti szenvedélyéhez**. Az argentinai nagy missziós kihívások után, amikor 1875-ben Patagóniába érkeztek - ahogyan néhány utódja megállapította - mintha ezért a missziós projektért élt volna Don Bosco. Don Albera így írt: „A misszió Don Bosco szívügye volt mindig, mintha ezért a misszióért élt volna... Olyan lelkesen beszélt róla, hogy ámultunk és mélyen csodálkoztunk a lelkek iránti tüzes szeretetén.”

Abból a levélből idézek, amelyet Don Bosco XIII. Leo pápának írt 1880-ban: „A külföldi misszió volt mindig a tartalom, amelyből a szalézi rend táplálkozott.”

Don Bosco olyan Rendről álmodott és akart, amely a periférián élőkért fáradozik!

A vizitációkon, amelyeket az utóbbi időben tettem 44 tartományban, a következőkön elmélkedtem: ha Don Bosco meglegedett volna azzal, hogy csak az olasz fiatalokkal foglalkozzék, illetve hogy csak olasz lelkipásztori munkát végezzen, amely jogosan kaphatott elsőbbséget, figyelembe véve a szalézi jelenlét szükségességét Olaszországban, ha nem lett volna meg a misszionárius hivatás iránti lelkesedése, víziója, ma a szalézi rend csak egy kis rend lenne és csak egyetlen országhoz kötődne. Don Bosco missziós lelkesedése tette a rendünket egyetemessé az egyházban és a világban.

Kedves Rendtársak, az előbb említett indokok miatt szeretném erőteljes kérésemet kifejezni és Benneteket ennek nagylelkű meghallgatására buzdítani. Elsősorban azokat a rendtársakat kérem, akik meghallják az Úr határozott hívását. Ezúton kérem a tartományfőnökök és igazgatók nagylelkűségét is, hogy segítsék a missziós hivatásokat. Nem szabad megfélemlenünk forrásainkról és karizmatikus identitásunkról.

Jól tudjátok, hogy folyton munkálkodunk ez ügyben. Miután a Rendfőnök levelet vagy e-mailt kap egy rendtárstól, aki kifejezi a misszionárius hivatás iránti érdeklődését, a missziós bizottság elkezd higgadtan, komolyan és mélyen megvizsgálni az illetőnek a misszionárius hivatás iránti érdeklődését, együtt az illető rendtárssal és a tartományfőnökkel. Ezek után minden a Rendfőnök felügyelete alá kerül. Az alkalmasságot azzal a szándékkal ellenőrizzük, hogy megfeleljen a rendtárs és a misszió szempontjából is.

Ez az én kérésem, kedves Rendtársak.

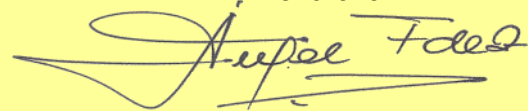
Meghívlak benneteket arra, hogy imádkozzatok a missziós szándékokra az egész rendünkben. Sokan vannak, akikhez még nem jutott el az evangéliumi örömhír. Sok fiatal vágyik egy barátra, egy testvérré, egy atyára.

Segítő szűz Mária áldja meg a Ti nagylelkűségeket és továbbra is kíséren bennünket Don Bosco atyánk a missziós elkötelezettségünkben, mint Jézus igazi misszionárius tanítványait.

Szeretettel:

Fr. Ángel Fernández A., SDB

Rendfőnök

Szalézi misszionárius életszentségének tanúságtétele

Don Pierluigi Cameroni SDB, a szentté avatási ügyek posztulátora

Boldog Laura Vicuña (1891-1904) az édesanyja megtéréséért ajánlotta fel életét. A következő szerepel az első áldozási fogadalmi között: „Azt tűzöm ki magam elé, hogy mindent megteszek, amit tudok (...) Jóvá akarom tenni, Uram, azt is, hogy az emberiség és ezen belül a családtagjaim nap, mint nap megbántsanak Téged. Ó, Uram, adj nekem szeretetteljes életet, az önmegtagadás lelkületét és az áldozatvállalás készségét.”

Szalézi missziós szándék

Az összes szaléziért

Az összes szaléziért, hogy mindig és mindenütt az Egyházért és az egységre törekvésért küzdjenek.

Teljes eklésziai kapcsolat az, amit Krisztus hagyott nekünk az Ő végrendeleteként: „Legyenek mindnyájan egyek.” (Jn 17,21). Az első lépés ez legyen, amelyet megtehetünk Jézus akarata megvalósítására: imádkozzunk úgy, mint Ő. Az ima után következzen a testvéri szeretet, amelyet Ferenc pápa mutat, felkarolva minden hívőt Isten gyermekeként. Az, hogy 132 országban vagyunk jelen, önmagában felelősséget jelent az ökumenizmus iránt: Don Bosco fiai arra vannak meghívva, hogy elsősorban életükkel tegyenek tanúságot mint próféták és tanítók.

